

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2001-2002

17 OKTOBER 2001

Wetsontwerp tot invoering van de werkstraf als autonome straf in correctienele zaken en in politiezaken

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 12 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 3

Het voorgestelde artikel 37 quinquies wijzigen als volgt:

A. in § 2, na de woorden «die er de veroordeelde» de woorden «en diens advocaat» invoegen;

B. in dezelfde paragraaf, de woorden «bij aangetekende brief» doen vervallen.

Verantwoording

Het is efficiënter en minder duur als de identiteit van de justieassistent wordt meegegeeld aan de advocaat van de veroordeelde. Immers, het komt vaak voor dat de veroordeelde aangetekende brieven niet ophaalt bij de post. Een advocaat daarentegen is verplicht zijn cliënt op de hoogte te brengen.

Zowel de veroordeelde als zijn advocaat moeten op de hoogte worden gebracht van de identiteit van de justieassistent.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-778 - 2000/2001:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nr. 2: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2001-2002

17 OCTOBRE 2001

Projet de loi instaurant la peine de travail comme peine autonome en matière correctionnelle et de police

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

Nº 12 DE MME NYSSENS

Art. 3

Apporter à l'article 37 quinquies proposer les modifications suivantes :

A. Au § 2, ajouter, après les mots «laquelle en informe le condamné», les mots «ainsi que son conseil»;

B. Au même paragraphe, supprimer les mots «par envoi recommandé».

Justification

Il paraît plus efficace et de moindre coût de prévoir que le conseil du condamné est informé de l'identité de l'assistant de justice. En effet, il est très fréquent que le condamné n'aille pas chercher les envois recommandés à la poste. Par contre, il est du devoir du conseil d'informer son client.

Il importe de prévenir tant le condamné que son conseil de l'identité de l'assistant de justice.

Voir:

Documents du Sénat:

2-778 - 2000/2001:

Nº 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

Nº 2: Amendements.

Nr. 13 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 3

Het eerste lid van § 3 van het voorgestelde artikel 37^{quinquies} vervangen als volgt:

«De probatiecommissie bepaalt, na de betrokken gehoord te hebben en rekening houdend met diens opmerkingen, met naleving van de aanwijzingen bedoeld in artikel 37ter, § 4, en op basis van het beknopt voorlichtingsverslag of de maatschappelijke enquête bedoeld in artikel 37quater, § 2, de aard en de nadere uitvoeringsregels van de uit te voeren werkstraf, volgens de fysieke en intellectuele vermogens van de veroordeelde, alsook in welke instelling of vereniging de werkstraf uitgevoerd moet worden.

De beslissing van de commissie wordt met redenen omkleed. De justitieassistent brengt de betrokken en het openbaar ministerie ervan op de hoogte. Dit geschieht binnen een termijn van drie dagen, zaterdagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen, bij aangekende brief.»

Verantwoording

De voorgestelde tekst kent de justitieassistent een buitensporige rol toe, ook na het in de Kamer aangenomen amendement waarbij de probatiecommissie «controleert» hoe de inhoud van de straf wordt ingevuld (het voordeel van deze commissie is dat zij voorgezeten wordt door een magistraat en ervaring heeft met deze problematiek). De tekst voorziet in geen enkele vorm van overleg tussen de justitieassistent en de veroordeelde betreffende de bepaling van de inhoud van de straf. Dit gebrek aan overleg verhoogt het risico op falen van een maatregel die de resocialisatie van het individu beoogt. Hoe meer de veroordeelde erbij betrokken wordt, hoe meer kans van slagen. Wanneer men op basis van de voorgestelde tekst de beklaagde vraagt in te stemmen met de beslissing van de rechter, vraagt men hem in feite een blanco cheque te tekenen.

Dit amendement wil, naar het voorbeeld van wat bestaat (bestond) inzake dienstverlening en opleiding in het kader van de opschorting en het probatieuistel, dat de concrete inhoud van de straf (aard van de straf en wijze van uitvoering) en de plaats waar de straf wordt verricht, bepaald worden door de probatiecommissie. Dit wordt slechts vastgelegd nadat de commissie de betrokken gehoord heeft en met diens opmerkingen rekening heeft gehouden. De rollen mogen niet door elkaar gehaald worden. Bij gebrek aan een rechtbank voor de tenuitvoerlegging van straffen, dient men zich voorlopig te houden aan de procedure, ingevoerd door de wet van 1964 betreffende de probatie. De probatiecommissie blijft bevoegd inzake de controle op de tenuitvoerlegging van de straf (*cf.* artikel 37^{quinquies} van de voorgestelde tekst) terwijl de justitieassistent verantwoordelijk is voor de maatschappelijke begeleiding.

Nr. 14 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37^{quinquies} een § 3bis en een § 3ter invoegen, luidende:

«§ 3bis. De probatiecommissie kan ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek

Nº 13 DE MME NYSSENS

Art. 3

Remplacer l'article 37^{quinquies}, § 3, alinéa premier, proposé par ce qui suit :

«Après avoir entendu le condamné et tenu compte de ses observations, la commission de probation détermine, dans le respect des indications visées à l'article 37ter, § 4, et sur base du rapport d'information succinct ou de l'enquête sociale visés à l'article 37quater, § 2, la nature et les modalités concrètes d'exécution de la peine de travail à effectuer, en fonction des capacités physiques et intellectuelles du condamné, ainsi que l'organisme ou l'association où la peine de travail devra être effectuée.

La décision de la commission est motivée. Elle est notifiée par l'assistant de justice à l'intéressé et au ministère public. La notification est faite par lettre recommandée à la poste, dans un délai de trois jours, non compris les samedis, dimanches et jours fériés.»

Justification

Le texte proposé confie un rôle démesuré à l'assistant de justice, même si, suite à un amendement adopté à la Chambre, la détermination du contenu de la peine se fait sous le «contrôle» de la commission de probation (la commission de probation présente l'avantage d'être présidée par un magistrat et d'être expérimentée dans ce genre de problématique). Le texte ne prévoit aucune concertation entre l'assistant de justice et le condamné pour la détermination du contenu de la peine de travail. Cette absence de concertation constitue un risque d'échec supplémentaire d'une mesure qui vise la réintégration sociale de l'individu. Plus le condamné est impliqué, plus les chances de réussite sont élevées. Selon le texte proposé, lorsque l'on demande au prévenu de marquer son accord devant le juge, on lui demande en réalité de signer un chèque en blanc.

Le présent amendement vise, à l'instar de ce qui existe (existait) en matière de TIG et de formation dans le cadre de la suspension et du sursis probatoire, à prévoir que le contenu concret (nature de la peine et modalités d'exécution), ainsi que le lieu d'exécution de la peine, est fixé par la commission de probation. Ces éléments ne sont fixés qu'après que la commission a entendu l'intéressé et tenu compte de ses observations. Il importe de ne pas confondre les rôles. En l'absence de tribunal d'exécution des peines, il importe de s'en tenir, à titre de mesure transitoire, à la procédure instituée par la loi de 1964 sur la probation. La commission de probation reste compétente en ce qui concerne le contrôle de l'exécution de la peine, ce qui est d'ailleurs rappelé à l'article 37^{quinquies}, § 1er, du texte proposé, tandis que l'assistant de justice est responsable de la guidance sociale.

Nº 14 DE MME NYSSENS

Art. 3

À l'article 37^{quinquies} proposé, insérer un § 3bis et un § 3ter, rédigés comme suit :

«§ 3bis. La commission de probation peut d'office, sur réquisition du ministère public ou à la requête du

van de veroordeelde, te allen tijde de concrete invulling van de straf preciseren of aanpassen. Zij mag de straf evenwel niet verzwaren. Ten minste tien dagen vóór de datum die werd vastgesteld om de zaak te behandelen, roept de voorzitter in dit geval de veroordeelde op bij een ter post aangetekende brief. Het dossier van de commissie wordt gedurende tien dagen ter beschikking gehouden van de veroordeelde en diens eventuele advocaat.

De beslissing van de commissie wordt met redenen omkleed. De justitieassistent stelt de betrokkenen en het openbaar ministerie ervan in kennis bij een ter post aangetekende brief binnen een termijn van drie dagen, zaterdagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen.

§ 3ter. Het openbaar ministerie kan door middel van een vordering en de veroordeelde kan door middel van een verzoekschrift bij de rechtbank van eerste aanleg waarbij de commissie is ingesteld, beroep instellen tegen de beslissingen die door haar krachtens § 3bis zijn genomen.

De vordering en het verzoekschrift moeten schriftelijk geschieden en met redenen omkleed zijn. Het beroep moet worden ingesteld binnen tien dagen te rekenen van de kennisgeving van de beslissing van de commissie. Het gaat om een ophoerend beroep tenzij de commissie hierover anders beslist.

De voorzitter van de rechtbank die een uitspraak moet doen, laat ten minste tien dagen tevoren in een bijzonder ter griffie gehouden register, de plaats, de dag en het uur van verschijning opnemen. De griffier deelt die gegevens ten minste tien dagen vóór de verschijning bij aangetekende brief mee aan de veroordeelde. In die periode ligt het dossier ter griffie ter beschikking van de betrokkenen en van diens eventuele advocaat. De rechtbank houdt zitting en doet uitspraak in raadkamer.

Willigt de rechtbank het beroep in, dan kan zij de beslissing van de commissie herzien.

Tegen de beslissing over dit beroep staat geen hoger beroep, of verzet open. »

Verantwoording

Met het oog op de eerbiediging van de rechten van de verdeding en naar het voorbeeld van wat bestaat inzake probatie, is het belangrijk de procedure nauwkeurig af te bakenen in de gevallen waarin de probatiecommissie de invulling van de werkstraf of de uitvoering ervan wijzigt. Men mag niet vergeten dat het gaat om een autonome straf. Meer nog dan bij de probatievoorwaarden (de probatievoorwaarden zijn immers geen straffen maar maatregelen die gevolgen hebben voor de strafuitvoering) moet de precieze rol van de justitieassistent en van de probatiecommissie met betrekking tot de straf die in principe door de rechter wordt bepaald, nauwkeurig worden aangebakend. Daarenboven moet ook voorzien worden in mogelijke aan te wenden rechtsmiddelen.

condamné, à tout moment préciser ou adapter le contenu concret de la peine. Elle ne peut toutefois rendre la peine plus sévère. Dans ce cas, le président convoque l'intéressé par lettre recommandée à la poste, plus de dix jours avant la date fixée pour l'examen de l'affaire. Le dossier de la commission est mis pendant dix jours à la disposition de l'intéressé et de son conseil éventuel.

La décision de la commission est motivée. Elle est notifiée par l'assistant de justice à l'intéressé et au ministère public. La notification est faite par lettre recommandée à la poste, dans un délai de trois jours, non compris les samedis, dimanches et jours fériés.

§ 3ter. Le ministère public et le condamné peuvent, le premier par réquisition et le second par requête, introduire, devant le tribunal de première instance auprès duquel la commission est instituée, un recours contre les décisions rendues par elle en vertu du § 3bis.

La réquisition et la requête doivent être écrites et motivées. Le recours doit être introduit dans les dix jours à compter de la notification de la décision de la commission. Il est suspensif, à moins que la commission n'en décide autrement.

Le président du tribunal appelé à statuer fait indiquer plus de dix jours à l'avance, sur un registre spécial tenu au greffe, les lieu, jour et heure de la comparution. Le greffier en donne avis par lettre recommandée au condamné au moins dix jours avant la comparution. Pendant ce délai, le dossier est déposé au greffe à la disposition de l'intéressé et de son conseil éventuel. Le tribunal siège et statue en chambre du conseil.

Si le tribunal accueille le recours, il peut réformer la décision de la commission.

La décision rendue sur ce recours n'est susceptible ni d'appel, ni d'opposition. »

Justification

Il importe par ailleurs, dans le but de respecter les droits de la défense et à l'instar de ce qui existe en matière de probation, de préciser la procédure dans l'hypothèse d'une modification du contenu ou des modalités d'exécution de la peine de travail par la commission de probation. Il ne faut pas oublier qu'il s'agit d'une peine autonome. Plus encore qu'en matière de conditions de probation (les conditions de probation n'étant pas des peines mais des mesures affectant l'exécution d'une peine), le rôle exact de l'assistant de justice et de la commission de probation à l'égard de la peine, qui en principe doit être fixée par le juge, doit être indiqué avec précision. De plus, des possibilités de recours doivent être prévues.

Nr. 15 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op amendement nr. 11 van mevrouw Nyssens)

Art. 3

Het voorgestelde artikel 37*quinquies*, § 3, eerste lid, vervangen als volgt:

«De justitieassistent bepaalt, na de veroordeelde gehoord te hebben en rekening houdend met diens opmerkingen, en met naleving van de aanwijzingen bedoeld in artikel 37ter, § 4, onder controle van de probatiecommissie, de aard en de nadere uitvoeringsregels van de uit te voeren werkstraf, volgens de fysieke en intellectuele vermogens van de veroordeelde, alsook bij welke instelling of vereniging de werkstraf moet worden uitgevoerd.»

Verantwoording

In de voorgestelde tekst krijgt de justitieassistent een te belangrijke rol, ook al is in de Kamer een amendement aangenomen waardoor de inhoud van de straf wordt bepaald onder de controle van de probatiecommissie (het voordeel is dat deze probatiecommissie wordt voorgezeten door een magistraat en dat zij voldoende ervaring heeft met dit soort problematiek).

De tekst voorziet niet in overleg tussen de justitieassistent en de veroordeelde over de bepaling van de inhoud van de werkstraf. Dit ontbreken van overleg houdt een bijkomend risico in dat de maatregel die bedoeld is om een individu te resocialiseren, mislukt. Hoe meer de veroordeelde erbij wordt betrokken, hoe hoger de slaagkansen zijn. Volgens de voorgestelde tekst tekent de beklaagde eigenlijk een blanco cheque als hij ten overstaan van de rechter verklaart akkoord te gaan. Dit amendement strekt ertoe — in overeenstemming met wat met betrekking tot de dienstverlening bestaat (of bestond) in het raam van de opschorting en het probatie-uistel — te bepalen dat de concrete inhoud (aard van de straf en uitvoeringsbepalingen) slechts wordt vastgelegd nadat de betrokkenen werd gehoord en rekening werd gehouden met zijn opmerkingen. Het amendement bepaalt eveneens dat de justitieassistent beslist op welke plaats de straf wordt uitgevoerd.

Nr. 16 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiar amendement op amendement nr. 12 van mevrouw Nyssens)

Art. 3

Het tweede lid van § 3 van het voorgestelde artikel 37*quinquies* vervangen als volgt:

«De justitieassistent stelt de veroordeelde en diens advocaat, het openbaar ministerie, de probatiecommissie en de betrokken rechter in kennis van de concrete invulling van de straf.»

Verantwoording

Dit amendement dient een drievoudig doel:
— een aangetekende brief hoeft niet meer;

Nº 15 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 11 de Mme Nyssens)

Art. 3

Remplacer l'article 37*quinquies*, § 3, alinéa premier, proposé par ce qui suit :

«Après avoir entendu le condamné et tenu compte de ses observations, l'assistant de justice détermine, dans le respect des indications visées à l'article 37ter, § 4, sous le contrôle de la commission de probation, la nature ainsi que les modalités concrètes d'exécution de la peine de travail à effectuer, en fonction des capacités physiques et intellectuelles du condamné, ainsi que l'organisme ou l'association où la peine de travail devra être effectuée.»

Justification

Le texte proposé confie un rôle démesuré à l'assistant de justice, même si, suite à un amendement adopté à la Chambre, la détermination du contenu de la peine se fait sous le contrôle de la commission de probation (la commission de probation présente l'avantage d'être présidée par un magistrat et d'être expérimentée dans ce genre de problématique).

Le texte ne prévoit aucune concertation entre l'assistant de justice et le condamné pour la détermination du contenu de la peine de travail. Cette absence de concertation constitue un risque d'échec supplémentaire d'une mesure qui vise la réintégration sociale de l'individu. Plus le condamné est impliqué, plus les chances de réussite sont élevées. Selon le texte proposé, lorsque l'on demande au prévenu de marquer son accord devant le juge, on lui demande en réalité de signer un chèque en blanc. Le présent amendement vise, à l'instar de ce qui existe (existait) en matière de TIG et de formation dans le cadre de la suspension et du sursis probatoire, à prévoir que le contenu concret (nature de la peine et modalités d'exécution) n'est fixé qu'après avoir entendu l'intéressé et tenu compte de ses observations. Il est précisé également que l'assistant de justice fixe le lieu d'exécution de la peine.

Nº 16 DE MME NYSSENS

(Amendment subsidiaire à l'amendement n° 12 de Mme Nyssens)

Art. 3

Remplacer l'article 37*quinquies*, § 3, alinéa 2, proposé par ce qui suit :

«Le contenu concret de la peine est notifié par l'assistant de justice au condamné et à son conseil, au ministère public, à la commission de probation, ainsi qu'au juge concerné.»

Justification

Cet amendement vise à:
— supprimer l'obligation d'un envoi recommandé;

— de advocaat van de veroordeelde wordt op de hoogte gebracht;

— ook de betrokken rechter wordt op de hoogte gebracht. Het is immers zo dat hij aanwijzingen kan geven over de inhoud van de werkstraf en het aantal te presteren uren. Volgens het ontwerp kan hij evenwel de aard van de werkstraf en de concrete uitvoeringswijze ervan niet bepalen.

Nr. 17 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 3

Het voorgestelde artikel 37^{quinquies} wijzigen als volgt :

A) in § 4, aan het slot van de tweede volzin, de woorden «bij aangetekende brief» doen vervallen;

B) in dezelfde paragraaf en eveneens aan het slot van de tweede volzin, de woorden «en stelt diens advocaat ervan in kennis» toevoegen.

Verantwoording

Volgens dit amendement hoeft de aangetekende brief niet meer. Daar staat tegenover dat de advocaat van de verdachte op de hoogte moet worden gebracht. Dat is efficiënter en minder duur.

Nr. 18 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 3

In het eerstlid van § 4 van het voorgestelde artikel 37^{quinquies}, de woorden «vijf dagen» vervangen door de woorden «tien dagen».

Verantwoording

Het lijkt aangewezen deze termijn af te stemmen op de termijn bij probatie.

Nr. 19 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 3

Het laatste lid van § 4 van het voorgestelde artikel 37^{quinquies} vervangen als volgt :

«In dit geval kan het openbaar ministerie beslissen de veroordeelde te dagvaarden voor de bevoegde rechtbank, binnen dezelfde termijnen, onder dezelfde voorwaarden en in dezelfde vormen als in correctieele zaken, en kan hij de uitvoering van de bij vonnis vastgestelde vervangende straf vorderen. Nadat hij de partijen en hun advocaten gehoord heeft, beslist de rechter over de toepassing van de vervangende straf. Zo de werkstraf gedeeltelijk niet wordt uitgevoerd, kan de gevoegde rechter die beslist de vervangende

— prévoir l'information du conseil du condamné;

— prévoir l'information du juge concerné. En effet, celui-ci a pu donner des indications quant au contenu de la peine de travail et au nombre d'heures à prêter. Il n'est toutefois pas maître, selon le projet, de la détermination de la nature de la peine de travail et de ses modalités concrètes d'exécution.

Nº 17 DE MME NYSSENS

Art. 3

Apporter à l'article 37^{quinquies}, § 4, proposé, les modifications suivantes :

A) supprimer les mots «par envoi recommandé»;

B) ajouter à la fin de la deuxième phrase, après les mots «examen de l'affaire», les mots «et en informe son conseil».

Justification

Cet amendement vise à supprimer l'obligation d'un envoi recommandé et à prévoir, en échange, pour des raisons d'efficacité et de coût, l'information du conseil du prévenu.

Nº 18 DE MME NYSSENS

Art. 3

À l'article 37^{quinquies}, § 4, proposé, alinéa premier, remplacer les mots «cinq jours» par les mots «dix jours».

Justification

Il paraît utile d'aligner ce délai sur le délai existant en matière de probation.

Nº 19 DE MME NYSSENS

Art. 3

Remplacer l'article 37^{quinquies}, § 4, dernier alinéa, par ce qui suit :

«Dans ce cas, le ministère public peut décider de citer le condamné devant le tribunal compétent, dans les mêmes délais, conditions et formes qu'en matière correctionnelle, et requérir l'exécution de la peine de substitution prévue dans la décision judiciaire. Le juge statue sur l'application de la peine de substitution, les parties et leur conseil étant entendues. En cas de non-exécution partielle de la peine de travail, le juge compétent qui décide d'appliquer la peine d'emprisonnement subsidiaire ne peut infliger plus d'un

gevangenisstraf toe te passen, niet meer dan één dag hechtenis voor elke twee uren van de werkstraf opleggen.

Tegen deze beslissingen staan de rechtsmiddelen open bepaald in het Wetboek van strafvordering.»

Verantwoording

Ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd, laat de voorgestelde tekst de beslissing om de vervangende straf uit te voeren volledig over aan het openbaar ministerie. Vergeleken met de probatie is het de vraag of de bevoegdheid die het openbaar ministerie hiermee krijgt, niet te ver reikt. Inzake probatie moet immers een omslachtige procedure worden gevolgd om de voorwaarden ervan te wijzigen. Ook voor een herroeping kan het openbaar ministerie zich slechts, na verslag van de probatiecommissie, opnieuw tot de rechtbank van eerste aanleg wenden. De herroeping geschiedt na afloop van een procedure op tegenspraak. Voorgesteld wordt deze procedure, die de rechten van de betrokkenen beter beschermt, te behouden (zie voorstel van professor Jacobs, stuk Kamer, nr. 0549/011, blz. 76). De beoordelingsbevoegdheid die de tekst aan het parket verleent is zo groot dat het risico reëel is dat alles van het parket afhangt, ook de beoordeling van de gevallen waar de maatregel niet of slecht wordt uitgevoerd. Bij gebrek aan een rechtbank voor de uitvoering van de straffen, dient men zich dan ook voorlopig te houden aan de bestaande procedure voor de herroeping van de probatiemaatregel.

Bovendien bepaalt de tekst dat de vervangende straf slechts naar verhouding van de niet-uitgevoerde werkstraf mag worden uitgevoerd. Dit is een zeer vage aanwijzing en de afweging zou wel eens erg delicaat kunnen uitvallen. Naar het voorbeeld van het Nederlandse Wetboek van strafrecht wordt voorgesteld in de wet grenzen vast te leggen waarbinnen de vervangende straf te bepalen is. Het voordeel van deze oplossing bestaat erin dat de veroordeelde dan precies weet hoe zwaar de vervangende straf kan zijn, althans wanneer het gaat om gevangenisstraf (professor Vanderbeken, stuk Kamer, nr. 0549/011, blz. 83).

Nr. 20 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op amendement nr. 14)

Art. 3

Het laatste lid van § 4 van het voorgestelde artikel 37^{quinquies} vervangen als volgt:

«In dit geval kan het openbaar ministerie beslissen de vervangende straf te doen uitvoeren. Zo de werkstraf gedeeltelijk niet wordt uitgevoerd, kan niet meer dan één dag hechtenis voor elke twee uren van de werkstraf opgelegd worden.

De beslissing van het openbaar ministerie om de vervangende straf te doen uitvoeren wordt per aangegetekende brief aan de veroordeelde meegedeeld. Deze kan verzet doen tegen deze beslissing door bij verzoekschrift een beroep in te stellen bij de bevoegde rechter binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing van het openbaar ministerie. Het beroep heeft opschorrende werking.

De bevoegde rechter die uitspraak moet doen, laat ten minste tien dagen tevoren, op een bijzonder ter

jour de détention par période de deux heures de peine de travail.

Ces décisions sont susceptibles des voies de recours prévues au Code d'instruction criminelle.»

Justification

En cas de non-exécution de la peine de travail, le texte proposé confie entièrement au ministère public la décision d'exécuter la peine subsidiaire. Si l'on compare avec la probation, on peut s'interroger sur ce pouvoir exorbitant ainsi confié au ministère public. En matière de probation, toute une procédure est prévue en cas de modification des conditions de probation. De même, en ce qui concerne la révocation, le ministère public ne peut que ressaïsir le tribunal de première instance et cela sur rapport de la commission de probation. La révocation intervient à l'issue d'une procédure contradictoire. Il est proposé de s'en tenir à cette procédure, plus respectueuse des droits de l'intéressé (*cf. proposition du professeur Jacobs, doc. Chambre n° 0549/011, p. 76*). Dans le texte, le pouvoir d'appréciation du parquet est tel, qu'il existe un risque réel que le tout dépende du parquet, y compris l'appréciation de la non-exécution ou de la mauvaise exécution de la mesure. D'où, en l'absence de tribunal d'exécution des peines, il convient, à titre de mesure transitoire, de s'en tenir à la procédure prévue en matière de révocation de la mesure probatoire.

Par ailleurs, le texte prévoit qu'il y a lieu de n'exécuter la peine de substitution qu'en proportion de la peine de travail non exécutée. Cette indication est fort vague et l'estimation risque d'être délicate. Il est proposé de fixer dans la loi, à l'instar du Code pénal hollandais, les limites dans lesquelles la peine de substitution doit être déterminée. Cette solution présente l'avantage pour le condamné de savoir exactement à quoi peut se monter la peine de substitution quand il s'agit d'emprisonnement du moins (professeur Vanderbeken, doc. Chambre, n° 0549/011, p. 83).

Nº 20 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 14)

Art. 3

Remplacer l'article 37^{quinquies}, § 4, dernier alinéa, par ce qui suit :

«Dans ce cas, le ministère public peut décider de faire exécuter la peine de substitution. En cas d'inexécution partielle de la peine de travail, il ne peut être infligé plus d'un jour de détention par période de deux heures de peine de travail.

La décision du ministère public de faire exécuter la peine de substitution est portée à la connaissance du condamné, par envoi recommandé. Celui-ci peut s'opposer à cette décision en introduisant, par requête, un recours auprès du juge compétent dans les dix jours à compter de la notification de la décision du ministère public. Le recours est suspensif.

Le juge compétent appelé à statuer fait indiquer plus de dix jours à l'avance, sur un registre spécial

griffie gehouden register, de plaats, de dag en het uur van de verschijning opnemen. De griffier deelt die gegevens ten minste tien dagen vóór de verschijning bij aangetekende brief aan de veroordeelde mee. In die periode ligt het dossier ter griffie ter beschikking van de betrokkenen en van diens advocaat.

Tegen de beslissing over dit beroep staat geen hoger beroep of verzet open. »

Verantwoording

Volgens andere deskundigen zou het toekennen aan de veroordeelde van een beroepsrecht tegen de beslissing van het openbaar ministerie om een vervangende straf uit te voeren indien de werkstraf niet behoorlijk of niet wordt uitgevoerd, volstaan om het legaliteitsbeginsel in acht te nemen en om de rechten van de veroordeelde veilig te stellen. Het voorgestelde amendement regelt de procedure van het beroep tegen een dergelijke beslissing.

Justification

Selon d'autres experts, l'octroi au condamné d'un droit de recours contre la décision du ministère public d'appliquer une peine de substitution en cas de mauvaise exécution ou d'inexécution de la peine de travail suffirait pour que le principe de la légalité soit respectée et les droits du condamné préservés. L'amendement proposé règle la procédure de recours contre une telle décision.

Clotilde NYSENNS.

Nr. 21 VAN DE REGERING

Art. 2

In dit artikel de woorden «, gewijzigd bij de wetten van 9 april 1930, 1 juli 1964, 10 juli 1996 en 4 mei 1999», na het woord «Strafwetboek» invoegen.

Verantwoording

Dit amendement beoogt een technische verbetering.

Nr. 22 VAN DE REGERING

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37terde volgende wijzigingen aanbrengen :

A) In de Franse versie van § 1, eerste zin, het woord «paraît» vervangen door het woord «est»;

B) In § 1, eerste lid, laatste zin, de woorden «die van toepassing wordt» vervangen door de woorden «die van toepassing kan worden»;

C) In de Nederlandse versie van § 2, eerste zin, de woorden «Een werkstraf» vervangen door de woorden «De duur van een werkstraf»;

D) In § 3, eerste lid, eerste zin, de woorden «door de rechter» voegen tussen de woorden «werkstraf» en «wordt»;

E) In § 3, eerste lid, laatste zin, de woorden «in § 1 bepaalde» doen vervallen;

Art. 2

À cet article, insérer les mots «, modifiés par les lois des 9 avril 1930, 1er juillet 1964, 10 juillet 1996 et 4 mai 1999» après les mots «Code pénal».

Justification

Cet amendement vise une amélioration technique.

Nº 22 DU GOUVERNEMENT

Art. 3

À l'article 37ter proposé, apporter les modifications suivantes :

A) Dans la version française du § 1er, première phrase, remplacer le mot «paraît» par le mot «est»;

B) Au § 1er, alinéa premier, dernière phrase, remplacer les mots «qui sera applicable» par les mots «qui peut être applicable»;

C) Dans la version néerlandaise du § 2, première phrase, remplacer les mots «Een werkstraf» par les mots «De duur van een werkstraf»;

D) Au § 3, alinéa premier, première phrase, insérer les mots «par le juge» après le mot «envisagée»;

E) Au § 3, alinéa premier, dernière phrase, supprimer les mots «au § 1er»;

F) In de Franse versie van § 3, eerste lid, laatstezin, het woord «peine» vervangen door de woorden «peine de travail»;

G) § 4 vervangen als volgt:

« § 4. De rechter bepaalt de duur van de werkstraf en kan aanwijzingen geven omtrent de concrete invulling van de werkstraf. »

Verantwoording

A) Deze wijziging beoogt de Franse versie van de tekst in overeenstemming te brengen met de Nederlandse tekst.

B) Deze wijziging beoogt duidelijk te stellen dat de geldboete of de gevangenisstraf niet automatisch van toepassing worden ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd. Deze aanpassing is in overeenstemming met hetgeen is bepaald in het voorgestelde artikel 37*quinquies*, § 4;

C) Deze wijziging beoogt de Nederlandse en de Franse versie van de tekst in overeenstemming te brengen;

D) Deze wijziging beoogt een taalkundige verduidelijking;

E) Deze wijziging beoogt een technische verbetering;

F) Deze wijziging beoogt een taalkundige verduidelijking;

G) Deze wijziging beoogt om ondubbelzinnig te stellen dat de rechter de duur van de werkstraf bepaalt.

Nr. 23 VAN DE REGERING

Art. 3

In de voorgestelde artikel 37*quater*, de volgende wijzigingen aanbrengen :

A) In de Nederlandse versie van § 1, tweedelid, het woord «diensten» vervangen door de woorden «openbare diensten»;

B) In § 2, de woorden «een afdeling» vervangen door de woorden «de afdeling»;

C) Paragraaf 3 vervangen als volgt:

« § 3. Elke arrondissementele afdeling van de Dienst justitiehuizen van het ministerie van Justitie stelt maandelijks een verslag op over het aanbod van beschikbare plaatsen in het arrondissement waar de werkstraf kan worden verricht. De afdeling bezorgt een afschrift van dit verslag aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg en aan de procureur des Konings van het betrokken arrondissement en, op eenvoudig verzoek, aan al wie dit verslag vraagt. »

Verantwoording

A) Deze wijziging beoogt de Nederlandse versie van de tekst in overeenstemming te brengen met de Franse versie.

F) Dans la version française du § 3, alinéa premier, dernière phrase, remplacer le mot «peine» par les mots «peine de travail»;

G) Remplacer le § 4 par ce qui suit:

« § 4. Le juge détermine la durée de la peine de travail et peut donner des indications concernant le contenu concret de la peine de travail. »

Justification

A) Cette modification vise à accorder la version française du texte au texte néerlandais.

B) Cette modification vise à prononcer clairement que l'amende ou la peine d'emprisonnement ne sont pas appliquées automatiquement si la peine de travail n'est pas exécutée. Cette adaptation est en concordance avec ce qui est déterminé dans l'article 37*quinquies*, § 4, proposé;

C) Cette modification vise à accorder la version néerlandaise et française du texte;

D) Cette modification vise une clarification linguistique;

E) Cette modification vise une amélioration technique;

F) Cette modification vise une clarification linguistique;

G) Cette modification vise à affirmer explicitement que le juge détermine la durée de la peine de travail.

Nº 23 DU GOUVERNEMENT

Art. 3

À l'article 37*quater* proposé, apporter les modifications suivantes :

A) Dans la version néerlandaise du § 1er, alinéa 2, remplacer le mot «diensten» par les mots «openbare diensten»;

B) Au § 2, remplacer les mots «une section» par les mots «la section»;

C) Remplacer le § 3 par ce qui suit :

« § 3. Chaque section d'arrondissement du Service des maisons de justice du ministère de la Justice établit mensuellement un rapport sur l'offre des places disponibles dans l'arrondissement où la peine de travail peut être effectuée. La section délivre copie de ce rapport au président du tribunal de première instance et au procureur du Roi de l'arrondissement concerné et, sur simple demande, à toute personne qui demande ce rapport. »

Justification

A) Cette modification vise à accorder la version néerlandaise du texte à la version française.

B) Deze wijziging beoogt een technische verbetering. De Dienst justitiehuizen heeft in elk gerechtelijk arrondissement één afdeling.

C) Deze wijziging beoogt een tekstaanpassing om te verduidelijken dat het niet de bedoeling is dat er een landelijk rapport van beschikbare plaatsen voor de werkstraf wordt opgesteld. Het is in de praktijk niet alleen meer haalbaar maar ook nuttiger dat dit op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen gebeurt.

Nr. 24 VAN DE REGERING

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37 quinquies, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) in § 3, eerste lid, worden de woorden «, en eveneens met naleving van de aanwijzingen bedoeld in artikel 37ter, § 4, » ingevoegd tussen de woorden «tijde» en «preciseringen»;

B) paragraaf 3, tweede lid, vervangen als volgt:

«*De justitieassistent stelt de veroordeelde bij aangeteekende brief in kennis van de concrete invulling van de werkstraf. De justitieassistent licht het openbaar ministerie en de probatiecommissie schriftelijk in over de concrete invulling van de straf.*»;

C) in de Nederlandse versie van § 4, eerste lid, de woorden «In geval» vervangen door het woord «Ingeval»;

D) in de Nederlandse versie van § 4, eerste lid, tweede zin, de woorden «Ten minste» vervangen door de woorden «Meer dan»;

E) in de Nederlandse versie van § 4, eerste lid, *in fine*, het woord «advocaat» vervangen door het woord «raadsman».

Verantwoording

A) Deze wijziging beoogt te verduidelijken dat ook de probatiecommissie ingeval van preciseringen of wijzigingen van de concrete invulling van de werkstraf, rekening dient te houden met de aanwijzingen die door de rechter zijn gegeven.

B) Dit amendement beoogt de in kennisstelling van de concrete inhoud van de werkstraf per aangeteekende brief te beperken tot de veroordeelde. Een schriftelijke melding volstaat om het openbaar ministerie en de probatiecommissie op de hoogte te stellen. In de praktijk immers is het secretariaat van de probatiecommissie gevestigd in het justitiehuis zelf.

C) Deze wijziging beoogt een taalkundige verbetering.

D) Deze wijziging beoogt een overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst te brengen.

E) Deze wijziging beoogt een overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst te brengen.

B) Cette modification vise une amélioration technique. Le Service des maisons de justice dispose d'une section dans chaque arrondissement judiciaire.

C) Cette modification vise une adaptation du texte pour clarifier que le but n'est pas d'établir un rapport national des places disponibles pour effectuer la peine de travail. Dans la pratique, ce n'est pas seulement plus faisable, mais aussi plus utile que cela soit établi au niveau des arrondissements judiciaires.

N° 24 DU GOUVERNEMENT

Art. 3

À l'article 37 quinquies proposé, apporter les modifications suivantes :

A) Au § 3, alinéa premier, insérer les mots «, et également dans le respect des indications visées à l'article 37ter, § 4, » entre le mot «moment» et le mot «le»;

B) Remplacer le § 3, alinéa 2, par ce qui suit :

«*L'assistant de justice notifie le contenu concret par envoi recommandé au condamné. L'assistant de justice informe le ministère public et la commission de probation par écrit du contenu concret de la peine de travail.*»;

C) Dans la version néerlandaise du § 4, alinéa premier, remplacer les mots «In geval» par le mot «Ingeval»;

D) Dans la version néerlandaise du § 4, alinéa premier, deuxième phrase, remplacer les mots «Ten minste» par les mots «Meer dan»;

E) Dans la version néerlandaise du § 4, alinéa premier, deuxième phrase, *in fine*, remplacer le mot «advocaat» par le mot «raadsman».

Justification

A) Cette modification vise à clarifier que la commission de probation doit elle aussi tenir compte des indications données par le juge dans le cas où le contenu concret de la peine de travail est précisé ou adapté.

B) Cet amendement vise à limiter la communication du contenu concret de la peine de travail par envoi recommandé au condamné. Une mention par écrit est suffisante pour informer le ministère public et la commission de probation. Dans la pratique, en effet, le secrétariat de la commission de probation est établi dans la maison de justice même.

C) Cette modification vise une amélioration linguistique.

D) Cette modification vise une concordance entre le texte néerlandais et le texte français.

E) Cette modification vise une concordance entre le texte néerlandais et le texte français.

Nr. 25 VAN DE REGERING

Art. 3

Het voorgestelde artikel 37sexies doen vervallen.

Verantwoording

Aangezien de wet van 8 augustus 1997 betreffende het central strafregister werd gepubliceerd op 24 augustus 2001, is dit artikel overbodig geworden.

Nr. 26 VAN DE REGERING

Art. 11

Het tweede lid van dit artikel vervangen als volgt :

«De achttiende maand na de inwerkingtreding bedoeld in het vorige lid, legt de Koning bij de Kamer van volksvertegenwoordigers een evaluatierapport neer over de toepassing van de bij deze wet geregelde werkstraf.»

Verantwoording

Dit amendement beoogt een technische verduidelijking.

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN.

Nr. 27 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 3

Paragraaf 4 van het voorgestelde artikel 37ter doen vervallen.

Verantwoording

1. Het bestaand strafuitvoeringstelsel is gebaseerd op een klassieke visie van de scheiding der machten. Het behoort aan de rechterlijke macht om straffen uit te spreken, maar aan de uitvoerende macht om deze te laten uitvoeren, door bemiddeling van het openbaar ministerie.

2. De uitvoering van een straf houdt uiteraard de modaliteiten van zijn uitvoering in. Zo zal de uitvoerende macht bepalen wanneer en in welke inrichting de straf zal worden uitgevoerd. Het is niet de bedoeling van onderhavig amendement te ontkennen dat de instelling van een rechter van de strafuitvoering nuttig zou zijn. Deze figuur bestaat overigens in sommige van onze buurlanden (onder andere in Frankrijk met de «*juge de l'application des peines (JAP)*»).

3. Maar dit onderstelt evenwel dat de (grond)wetgever een nieuwe rechterlijke instantie in het leven roept. Er kan hier geen sprake zijn van een uitbreiding van de bevoegdheden van de

Nº 25 DU GOUVERNEMENT

Art. 3

Supprimer l'article 37sexies proposé.

Justification

Vu que la loi du 8 août 1997 relative au casier judiciaire central a été publiée le 24 août 2001, cet article est devenu superflu.

Nº 26 DU GOUVERNEMENT

Art. 11

Remplacer l'alinéa 2 de cet article par ce qui suit :

«Le dix-huitième mois qui suit l'entrée en vigueur visée dans l'alinéa précédent, le Roi dépose à la Chambre des représentants un rapport d'évaluation sur l'application de la peine de travail telle qu'organisée suite à la présente loi.»

Justification

Cet amendement vise une clarification technique.

Le ministre de la Justice,

Marc VERWILGHEN.

Nº 27 DE M. VANDENBERGHE

Art. 3

Supprimer le § 4 de l'article 37ter proposé.

Justification

1. Le système actuel d'application des peines se base sur une vision classique de la séparation des pouvoirs. Il appartient au pouvoir judiciaire de prononcer les peines, mais c'est au pouvoir exécutif qu'il appartient de les faire appliquer, par l'intermédiaire du ministère public.

2. L'application d'une peine comprend évidemment les modalités d'application. Le pouvoir exécutif doit décider quand et dans quelle institution la peine sera appliquée. L'auteur du présent amendement ne nie pas qu'il soit utile de créer une fonction de juge de l'application des peines. Cette fonction existe au demeurant chez certains de nos voisins (et, notamment, en France : «juge de l'application des peines (JAP)»).

3. Le législateur ou le constituant devrait toutefois créer une nouvelle instance judiciaire. Il ne saurait être question, en l'occurrence, d'élargir les compétences des instances judiciaires

bestaande rechterlijke instellingen, in de mate de strafuitvoering een totaal andere grondwettelijke ordening veronderstelt: de rechter spreekt hier geen recht uit, maar oefent een voogdijbevoegdheid uit over de uitvoering van een rechterlijke beslissing.

4. Als besluit hiervan menen wij dat de uitbreiding van de bevoegdheid van de rechter hier niet op zijn plaats is en derhalve beter wordt weggeleggen.

Nr. 28 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37^{quater}, § 1, de woorden «dan wel bij verenigingen zonder winstoogmerk of bij stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel oogmerk» doen vervallen.

Verantwoording

1. De uitvoering van de straf is per uitstek een prerogatief van de openbare macht. De Staat oefent bij de uitvoering van de straffen haar gezag uit als regulerende macht van het maatschappelijk leven.

Het toelaten van VZW's en stichtingen als strafuitvoerders betekent dat de Staat een deel van haar soevereiniteit afstaat aan privé-personen. Dit drukt in tegen de pedagogische waarde van de straf. De uitvoering van straffen is er niet alleen om de schade te vergoeden, maar tevens — en vooral — om het bestaan van de norm in herinnering te brengen. Deze taak is nu éénmaal een overheidstaak bij uitstek. In de mate de norm door de overheid — door middel van een democratische rechtsordering — wordt opgelegd, is het niet meer dan normaal dat deze norm ook degelijk door dezelfde overheid overeind wordt gehouden.

2. Het toevertrouwen van de strafuitvoering van een VZW of aan een stichting kan bovendien het gevaar inhouden dat aan vooroordeelden de medewerking aan de verwezenlijking van een bepaald maatschappelijk doel wordt opgelegd, waarmee zij niet noodzakelijk instemmen. In dit opzicht zou de ontworpen bepaling indruisen tegen de vrijheid van mening en tegen de vrijheid van vereniging, die ook de vrijheid om niet toe te treden tot een bepaalde vereniging, waarborgt.

Hugo VANDENBERGHE.

Nr. 29 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 28)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 37^{quater}, § 1, tussen de woorden «verenigingen zonder winstoogmerk» en de woorden «of bij stichtingen» de woorden «die door de Koning erkend zijn» invoegen.

Verantwoording

Door de specifieke eis dat de VZW door de Koning dient erkend te zijn voorkomt men dat de werkstraf tevens zou kunnen verricht worden bij malafide verenigingen zonder winstoogmerk.

existantes. L'application des peines suppose un ordre constitutionnel totalement différent: en l'espèce, le juge ne dit pas le droit, mais il exerce une tutelle concernant l'application d'une décision judiciaire.

4. En conclusion, nous estimons qu'il ne convient pas de prévoir un élargissement de la compétence du juge dans le cadre du présent projet et qu'il serait préférable dès lors d'y renoncer.

Nº 28 DE M. VANDENBERGHE

Art. 3

À l'article 37^{quater}proposé, § 1er, supprimer les mots «ou auprès d'associations sans but lucratif ou de fondations à but social, scientifique ou culturel».

Justification

1. L'application de la peine constitue une des principales prérogatives de la puissance publique. Quand il applique les peines, l'État exerce son autorité en qualité de puissance régulatrice de la vie sociale.

Accepter que des ASBL et des fondations puissent appliquer les peines signifierait que l'État délègue une partie de sa souveraineté à des personnes privées ce qui serait contraire à l'idée que la peine a une valeur pédagogique. L'application des peines vise non pas seulement à réparer les dommages, mais aussi et surtout à rappeler l'existence de la norme. Il s'agit d'une mission essentielle des pouvoirs publics. Dans la mesure où ce sont les pouvoirs publics qui imposent la norme, par l'intermédiaire de l'ordre juridique démocratique, il est tout à fait normal qu'ils en assurent également le respect.

2. En outre, en confiant l'application des peines à une ASBL ou à une fondation, on risque d'obliger les condamnés à collaborer à la réalisation d'un objet social déterminé qu'ils n'approuvent pas nécessairement. En ce sens, la disposition proposée serait contraire à la liberté de pensée et à la liberté d'association, qui implique la liberté de ne pas adhérer à une association.

Nº 29 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

(Amendement subsidiaire à l'amendement nº 28)

Art. 3

À l'article 37^{quater}, § 1er, proposé, insérer les mots «qui sont agréées par le Roi» entre les mots «associations sans but lucratif» et les mots «ou de fondations».

Justification

L'instauration d'une condition de reconnaissance par le Roi des associations sans but lucratif permettra d'éviter que la peine de travail puisse être effectuée auprès d'ASBL malhonnêtes.

**Nr. 30 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN
MEVROUW DE SCHAMPHELAERE**

Art. 3

Paragraaf 1 van het voorgestelde artikel 37ter aanvullen als volgt:

«*Een werkstraf mag niet uitgesproken worden ter vervanging van een gevangenisstraf van meer dan twee jaar.*»

Verantwoording

Dit amendement beoogt een redelijke proportionaliteit te waarborgen tussen het misdrijf en de straf. In bepaalde gevallen kunnen delicten namelijk worden gestraft met straffen die zwaarder zijn dan tien jaar (namelijk in geval van herhaling). Het zou schokkend zijn dat in een dergelijk geval een werkstraf van maximaal 300 uren — uitvoerbaar in de tijdsspanne van maximaal een jaar — zou worden uitgesproken.

Een beperking dringt zich dan ook op.

**Nr. 31 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN
MEVROUW DE SCHAMPHELAERE**

(Subamendement op amendement nr. 26 van de regering)

Art. 11

In het voorgestelde tweede lid, de woorden «en bij de Senaat» invoegen tussen de woorden «bij de Kamer van volksvertegenwoordigers» en de woorden «een evaluatie».

Verantwoording

De Senaat is de politieke reflectiekamer bij uitstek. Zij heeft in dit kader een essentiële wetsevaluierende rol te spelen. Het evaluierapport van de toepassing van de wet moet bijgevolg ook bij de Senaat neergelegd worden.

Hugo VANDENBERGHE.
Mia DE SCHAMPHELAERE.

**Nº 30 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE
SCHAMPHELAERE**

Art. 3

Compléter le § 1er de l'article 37ter proposé par le texte suivant :

«*Il est interdit de commuer une peine d'emprisonnement de plus de deux ans en une peine de travail.*»

Justification

Cet amendement vise à instaurer une proportionnalité raisonnable entre le délit et la peine. Dans certains cas, des délits sont en effet passibles de peines d'emprisonnement de plus de dix ans (notamment en cas de récidive). Il serait choquant que, dans de tels cas, on vienne à prononcer une peine de travail maximale de 300 heures — applicable dans un délai maximum d'un an.

Une limitation s'impose par conséquent.

**Nº 31 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE
SCHAMPHELAERE**

(Sous-amendement à l'amendement n° 26 du gouvernement)

Art. 11

À l'alinéa 2 proposé, insérer les mots «et au Sénat» entre les mots «à la Chambre des représentants» et les mots «un rapport d'évaluation».

Justification

Le Sénat est la chambre de réflexion politique par excellence. Il a, dans ce cadre, un rôle essentiel d'évaluation de la législation à jouer. Le rapport d'évaluation relatif à l'application de la loi doit par conséquent être déposé également au Sénat.

Nr. 32 VAN DE REGERING

Art. 3bis

Een artikel 3bis nieuw invoegen, luidende:

«Art. 3bis. — Het eerste lid van artikel 85 van het Strafwetboek, gewijzigd door de wet van 9 april 1930, zelf gewijzigd door de wet van 9 juli 1964, wordt als volgt geformuleerd:

«Indien verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, kunnen de gevangenisstraffen, de werkstraffen en de geldboeten onderscheidenlijk tot beneden acht dagen, vijfenviertig uren en zesentwintig frank worden verminderd, zonder dat zij lager mogen zijn dan politiestraffen.»

Verantwoording

Dit amendement beoogt de principes van de verzachtende omstandigheden, zoals geformuleerd in artikel 85 van het Strafwetboek, ook toepasselijk te maken op de werkstraf.

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN.

Nº 32 DU GOUVERNEMENT

Art. 3bis

Insérer un article 3bis nouveau, libellé comme suit :

«Art. 3bis. — Le premier alinéa de l'article 85 du Code pénal, modifié par la loi du 9 avril 1930, lui-même modifié par la loi du 9 juillet 1964, est reformulé de la manière suivante :

«S'il existe des circonstances atténuantes, les peines d'emprisonnement, les peines de travail et les peines d'amende pourront respectivement être réduites au-dessous de huit jours, de quarante-cinq heures et de vingt-six francs, sans qu'elles puissent être inférieures aux peines de police.»

Justification

Cet amendement vise à appliquer les principes des circonstances atténuantes, comme formulés par l'article 85 du Code pénal, à la peine de travail.

Le ministre de la Justice,